

PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJOS

SUSISTEMINTA TEISMINĖ PRAKTIKA PAGAL TARNYBINIŲ NUOBAUDŲ RŪŠIS

2021 m. gegužės 30 d. Nr. 27L-249
Vilnius

Už tarnybinius nusižengimus valstybės tarnautojui gali būti skiriama viena iš šių Valstybės tarnybos įstatyme numatytų tarnybinių nuobaudų: 1) pastaba; 2) papeikimas; 3) griežtas papeikimas; 4) atleidimas iš pareigų (VTĮ 33 str. 3 d.). Kaip yra nurodęs Vyriausiasis administracinis teismas, asmeniui, kuriam taikoma tarnybinė atsakomybė, gali būti taikomos griežtos sankcijos – tarnybinės nuobaudos, netgi atleidimas iš pareigų. Taigi tarnybinei atsakomybei būdingas nubaudimo elementas (2008 m. spalio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A442–2681/2008).

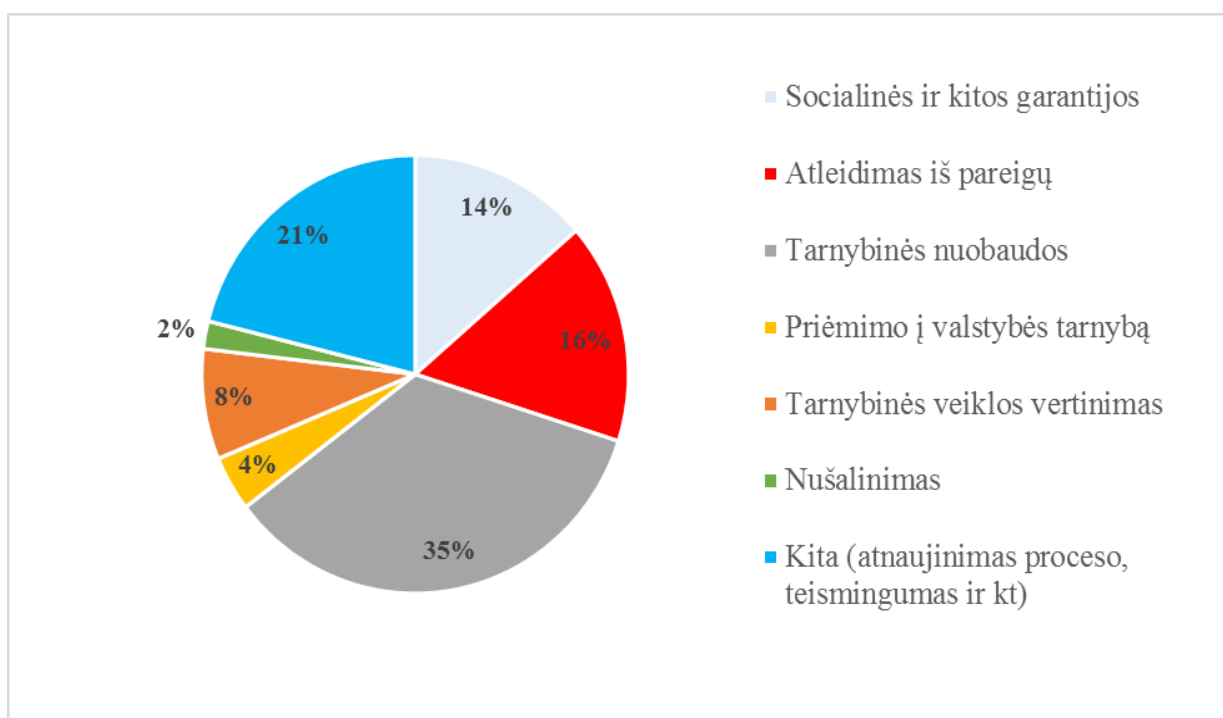
Tarnybinės nuobaudos skyrimas pirmiausiai yra teisinės atsakomybės taikymas. Teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda (2013 m. vasario 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A492–360/2013).

Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į valstybės tarnautojo veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, į Korupcijos prevencijos įstatymo ar į Kriminalinės žvalgybos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktą informaciją. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymą gauta informacija gali būti panaudota skiriant valstybės tarnautojui tarnybinę nuobaudą tik tuo atveju, kai ši informacija yra išslaptinama teisės aktų nustatyta tvarka. Tarnybinę atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių sąrašas nustatytas VTĮ 35 straipsnyje.

Skiriant tarnybinę nuobaudą, turi būti ne tik konstatuojama veika, kuria padaromas tarnybinis nusižengimas, tačiau turi būti vertinami ir nusižengimo sudėties subjektyvieji elementai – asmens kaltės forma, motyvai, taip pat vertintinos kilusios neigiamos pasekmės. Jei tarnybinis nusižengimas buvo

išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, atsižvelgiant į nedidelį nusižengusio asmens kaltės laipsnį, neigiamų pasekmių nebuvimą vertintinas kaip mažareikšmis, už kurį tarnybinės nuobaudos – pastabos – paskyrimas yra neproporcingas (2013 m. kovo 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A662–109/2013).

Tarnybinių nuobaudų skyrimo kontekste svarbi praktika suformuota Vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos nutartimi, priimta administracinėje byloje Nr. A552–2748/2012. Šioje nutartyje išplėstinė teisėjų kolegija pažymėjo, jog tais atvejais, kai yra pripažįstama, kad valstybės tarnautojas (pareigūnas) yra padaręs tarnybinių nusižengimą, tačiau jam paskirta tarnybinė (drausminė) nuobauda yra neadekvati padarytam pažeidimui (per griežta) arba nėra tenkinamos įsakymuose ir (ar) kituose norminiuose aktuose nustatytos konkrečios tarnybinės nuobaudos rūšies skyrimo privalomosios sąlygos, teismas privalo spręsti klausimą dėl paskirtos nuobaudos pakeitimo švelnesne. Priešingas vertinimas, t. y., kad teismas panaikina, o ne pakeičia paskirtą tarnybinių nuobaudą vien dėl to, jog ji nėra adekvati padarytam pažeidimui ar nėra kitų privalomų sąlygų atitinkamai nuobaudai skirti, nors tarnybinis nusižengimas buvo padarytas ir egzistuoja kitos sąlygos švelnesnei tarnybinei nuobaudai skirti, leistų tarnybinių nusižengimą padariusiems valstybės tarnautojams (pareigūnams) nepagrįstai išvengti teisinės atsakomybės už savo pareigų neatlikimą ar netinkamą jų atlikimą, t. y. valstybės tarnautojui (pareigūnui) neatsirastų jokių neigiamų pasekmių. Teismas neskiria tarnybinių (drausminių) nuobaudų valstybės tarnautojams (pareigūnams), o gali spręsti klausimą tik dėl šios nuobaudos panaikinimo ar pakeitimo. Vis dėlto toliau išplėstinė teisėjų kolegija pabrėžė, jog nagrinėjant administracines bylas dėl tarnybinių (drausminių) nuobaudų paskyrimo pagrįstumo ir teisėtumo, teismine tvarka kiekvienu konkrečiu atveju yra būtina patikrinti ir įvertinti paskirtos tarnybinės nuobaudos atitikimą bendriesiems tarnybinių (drausminių) nuobaudų skyrimo principams (įskaitant nuobaudos tikslingumo ir veiksmingumo) bei teisingumo ir protingumo kriterijams. Analogiškos taisyklės yra taikytinos ir teismui sprendžiant klausimą dėl paskirtos tarnybinės (drausminės) nuobaudos pakeitimo (sušvelninimo). Pabrėžtina ir tai, kad toks vertinimas turi būti atliekamas, be kita ko, konkrečių bylose susiklosčiusių faktinių aplinkybių kontekste.

Bylų skaičius dėl tarnybinių nuobaudų teisėtumo išlieka didelis. 2020 m. teismas sušvelnino paskirtas nuobaudas arba pripažino neteisėtai skirtas net 74,5 proc. bylų. (2015 m. – 36 proc. 2016 m. - 36 proc. 2017 m. - 44 proc. 2018 m. – 58 proc. 2019 m. – 45 proc. 2020 m. – 74,5 proc. neteisi įstaiga).

Susisteminta teisminė praktika pagal nuobaudų rūšis, manytina, galėtų prisidėti prie proporcingos tarnybinės nuobaudos parinkimo:

Mažareikšmis tarnybinis nusižengimas

Nagrinėjamu atveju (**2015 m. gruodžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1867-492/2015**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pažymėtina, jog skiriant tarnybinę nuobaudą, turi būti ne tik konstatuojama veika, kuria padaromas tarnybinis nusižengimas, tačiau turi būti vertinami ir nusižengimo sudėties subjektyvieji elementai – asmens kaltės forma, motyvai, taip pat vertintinos kilusios neigiamos pasekmės. Kitas aspektas – dėl ginčijamo tarnybinio nusižengimo kilusios pasekmės, kurių numatymas ir sunkumas galėtų turėti įtakos valstybės tarnautojo atsakomybės laipsniui. Teisėjų kolegija daro išvadą, kad pareiškėjai inkriminuotas nusižengimas – nepasižymėjimas kortele elektroniniame skaitytuve įeinant į savivaldybės pastatą – buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, vertintinas kaip mažareikšmis, už kurį tarnybinės nuobaudos – papeikimo – paskyrimas yra neproporcingas (teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda).

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1274-492/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teisėjų kolegija, įvertinusi šioje byloje pareiškėjos ir atsakovo išsakytus argumentus, byloje pateiktus įrodymus dėl 2017 m. rugpjūčio 25 d. Įsakymu skirtos tarnybinės nuobaudos skyrimo, sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjos darbo vietoje nuo 2017 m. birželio 30 d. iki 2017 m. liepos 3 d. ir nuo 2017 m. liepos 4 d. iki 2017 m. liepos 10 d. nebuvo Inspekcijos nešiojamojo kompiuterio ir byloje nėra duomenų, kad pareiškėja nešiojamojo kompiuterio naudojimą ne Inspekcijoje būtų suderinusi su tiesioginiu vadovu, kaip numatyta Tvarkos aprašo 8 punkte. Tačiau tai, kad pareiškėja nesilaikė Tvarkos aprašo taisyklių 8 punkto ir darbo vietoje nuo 2017 m. birželio 30 d. iki 2017 m. liepos 3 d. ir nuo 2017 m. liepos 4 d. iki 2017 m. liepos 10 d. nebuvo Inspekcijos nešiojamojo kompiuterio, nebuvo suderinta su naujai paskirta vadove, teisėjų kolegijos vertinimu, yra formalaus pobūdžio pažeidimas. Be to, nėra paneigti pareiškėjos teiginiai, kad ir kiti inspekcijos tarnautojai naudojami galimybe neštis kompiuterį į namus. Taigi nagrinėjamu atveju nustačius, kad pareiškėjos nusižengimas buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, darytina išvada, kad jis vertintinas kaip mažareikšmis pažeidimas, nesudarantis pagrindo taikyti tarnybinę atsakomybę.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas išanalizavo ir apibendrino teismų praktiką kai buvo priimami sprendimai panaikinti tarnybinės nuobaudas dėl valstybės tarnautojų veikų mažareikšmiškumo valstybės tarnautojams taikant tarnybinę atsakomybę (apibendrintos LVAT administracinės bylos: administracinė byla Nr. A261-1041/2014, administracinė byla Nr. A492-1471/2012, administracinė byla Nr. A-1867-492/2015, administracinė byla Nr. A-662-3035-12, administracinė byla Nr. A-662-109-13, administracinė byla Nr. A-872-261/2015, administracinė byla Nr. A-98-575/2016, administracinė byla Nr. eA-3247-575/2018, administracinė byla Nr. A-502-602/2015, administracinė byla Nr. A-146-3235-11, administracinė byla Nr. A-1941-520/2015, administracinė byla Nr. A-1170-438/2016). Išnagrinėtose bylose LVAT yra priėjęs išvados, kad valstybės tarnautojų nusižengimai buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlę neigiamų pasekmių, nustatytas nedidelis nusižengusio asmens kaltės laipsnis, todėl vertintini kaip mažareikšmiai, už kuriuos tarnybinės nuobaudos 14 paskyrimas yra neproporcingas (teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda), todėl tarnybinės nuobaudos yra naikintinos.

Pastaba

Nagrinėjama atveju (**2016 m. gegužės 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-665-438/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareigūnai 2014 m. rugsėjo 11 d., apie 22 val. 15 min. į Molėtų rajono PK patalpas pristatė J. R. ir turėjo vykdyti jo priežiūrą, rengti administracinio teisės pažeidimo dokumentus. Utenos AVPK vidaus tyrimo grupė, atlikusi netikėtą tarnybinį patikrinimą, nustatė, jog Š. J. su tarnybine uniforma savo tarnybiniame kabinete gulėjo lovoje, apsiklojęs antklode, t. y. ilsėjosi, apie savo poilsį Utenos AVPK OVS budėtojai nepranešė.

Atsakovo Išvadoje nurodyti pareiškėjo neteisėtų veiksmų padariniai – sumenkintas vadovo prestižas, grėsmė teisei tvarkai, yra pernelyg abstraktus pobūdžio ir negali būti vertinami kaip itin sunkūs. Pastebėtina, kad atsakovas kitokių galimų padarinių dėl pareiškėjo neteisėto elgesio neįrodinėjo.

Pirmosios instancijos teismas iš pareiškėjui Išvadoje inkriminuojamų teisės aktų pažeidimų pašalino Molėtų rajono PK VTS PB vado pareigybės aprašymo 7.1 bei 7.3 punktų bei Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 4 punkto pažeidimus. Ši aplinkybė lemia, kad Įsakymu paskirta tarnybinė nuobauda, sumažinus pareiškėjui inkriminuojamų teisės aktų pažeidimų, turėtų būti vertinama iš naujo.

Teisėjų kolegija, įvertinusi tai, kad pareiškėjo padarytas tarnybinis nusižengimas nesukėlė sunkių neigiamų pasekmių, pareiškėjas vidaus tarnyboje dirba nuo 1992 m. gegužės 1 d., nuo kada jis buvo 18 kartų skatintas, vadovo charakterizuojamas teigiamai bei perspektyviai, tarnybinė atsakomybė už Molėtų rajono PK VTS PB vado pareigybės aprašymo 7.1 bei 7.3 punktų bei Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 4 punkto pažeidimus buvo panaikinta, daro išvadą, kad pareiškėjui ginčijamu Įsakymu buvo paskirta padarytam tarnybiniam nusižengimui neproporcinga ir neadekvati tarnybinė nuobauda – pakeista į pastabą.

Nagrinėjama atveju (**2016 m. spalio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1607-492/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tarnybinio patikrinimo išvadoje pažymėta, kad UAB „Inchcape Motors“ negalėjo būti pripažintas pirmojo viešojo pirkimo laimėtoju, nes jo pasiūlymas neatitiko nustatytų reikalavimų pirkimo objektui, tačiau vėlesniame viešojo pirkimo komisijos posėdyje vis dėlto buvo pripažinta, kad visų pasiūlymų specifikacijos neatitiko Klaipėdos TLK nustatytų techninių reikalavimų ir pirkimas buvo nutrauktas. Pažymėtina, kad aplinkybė, jog išankstinę ūkinės operacijos kontrolę atlieka Klaipėdos TLK Finansų ir apskaitos skyriaus vedėjas, nesudaro pagrindo įstaigos, valdančios dideles mokesčių mokėtojų pinigų sumas, vadovui neatlikti galutinės kontrolės ir visą atsakomybę perkelti vyr. buhalteriiui. Nustatęs, kad viešieji pirkimai buvo atlikti pažeidžiant juos reglamentuojančius teisės aktus, Klaipėdos TLK direktorius neprivalėjo priimti sprendimo dėl ūkinės operacijos atlikimo, todėl priėmęs tokį sprendimą, yra atsakingas už kilusias pasekmes.

Įvertinus nustatytas faktines aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, darytina išvada, kad, parenkant A. B. tarnybinę nuobaudą, buvo tinkamai atsižvelgta į Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnyje nustatytas aplinkybes. Tarnybinio patikrinimo išvadoje buvo įvertintos aplinkybės, kad pareiškėjas per paskutiniuosius dvylika mėnesių galiojančių tarnybinių nuobaudų neturėjo. Nenustačius jokių tarnybinę atsakomybę sunkinančių aplinkybių, pagrįstai skirta švelniausia tarnybinė nuobauda – pastaba. Konstatuotina, kad ši nuobauda yra proporcinga padarytam pažeidimui. Pažymėtina, kad A. B., kaip Klaipėdos TLK vadovui, keliami aukštesni atidumo ir rūpestingumo reikalavimai, jis turėjo ir galėjo veikti aktyviau ir užkirsti kelią pažeidimams.

Nagrinėjama atveju (**2019 m. lapkričio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1082-556/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas analizavo VTĮ 29 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas tarnybinių nuobaudų rūšis ir nustatė, kad nagrinėjama atveju Įsakymu pareiškėjui taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – yra viena griežčiausių tarnybinių nuobaudų, už ją griežtesnė yra tik atleidimas iš pareigų. Nors nagrinėjama atveju

pareiškėjas, sudarė galimybes Seimo nariams suabejoti Seimo kanceliarijos tarnautojų kompetencija tinkamai atlikti teisės aktų leidybos proceso aptarnavimo funkcijas, be to, kitiems asmenims nepastebėjus pareiškėjo padarytų klaidų būtų sutrukdyta Komitetui tinkamai įgyvendinti siūlomas alkoholio kontrolės priemonės, teismas atkreipė dėmesį, kad vis dėlto pareiškėjas tarnybinį nusižengimą padarė ne tyčia, bet dėl nepakankamo rūpestingumo. Teismas nurodė, kad vertinant tarnybinio nusižengimo priežastis turi būti atsižvelgta, kad pareiškėjui duotus pavedimus buvo būtina atlikti per labai trumpus terminus – patobulintas pagal Komiteto išvadų rengėjų 2017 m. gegužės 8 d. pasiūlymus Įstatymo projekto lyginamasis variantas, Komiteto išvados projektas turėjo būti parengtas jau Komiteto 2017 m. gegužės 10 d. posėdžiui. Įstatymo projektas ir Komiteto išvada turėjo būtų pateikta Komiteto pirmininkės pasirašymui jau 2017 m. gegužės 12 d. Dokumentai, už kurių parengimą pareiškėjas buvo atsakingas, buvo didelės apimties (Įstatymo projekto lyginamasis variantas, Įstatymo projektas kiekvienas sudarė apie 10 lapų, Komiteto išvados projektas sudarė 117 lapų). Teismas vertino, jog turi būti atsižvelgta, kad Įstatymo projektu keičiant Alkoholio kontrolės įstatymo 18 straipsnio 3 dalies 3 punkto formuluotę tokiu būdu, kad joje būtų įtvirtintas visų rūšių alkoholinių gėrimų prekybos draudimas masiniuose renginiuose, į kuriuos patekimas yra nemokamas ir nėra ribojamas, tokią nuostatą aiškiai įtvirtinti Įstatymo projekto tekste buvo pakankamai sudėtinga dėl galiojusios šio punkto gramatinės formuluotės. Šią aplinkybę patvirtina Departamento atstovės 2017 m. gegužės 9 d. el. laiškas, kuriame ji svarstė, koku būdu būtų geriau suformuluoti aptariamus draudimus Įstatymo projekte, ir jos pateikti du šios Įstatymo projekto formuluotės variantai. Nors šios aplinkybės neeliminuoja pareiškėjo atsakomybės už netinkamą pareigų vykdymą, nes pareiškėjas, būdamas patyręs atsakovo tarnautojas, turėjo objektyvią galimybę pavestas funkcijas įvykdyti tinkamai, tačiau teismas nusprendė, jog į jas turi būti atsižvelgiama individualizuojant pareiškėjui taikytiną poveikio priemonę, nes pareiškėjo veiksmuose nebuvo nustatyta atsakomybė sunkinančių aplinkybių, jis iki tol nebuvo traukiamas tarnybinėn atsakomybėn.

Teismas, vadovaudamasis administracinių teismų praktika, atsižvelgęs į aptartų aplinkybių visumą, nusprendė, kad pareiškėjui taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – yra aiškiai neproporcinga, neadekvati nusižengimo sunkumui ir neteisinga poveikio priemonė, todėl ją pakeitė į švelniausią tarnybinę nuobaudą – pastabą. Teismas vertino, jog pagrįsta būtų manyti, kad pagal aukščiau aptartas aplinkybes jau pačios švelniausios poveikio priemonės taikymas pareiškėjui leis pasiekti tarnybinės atsakomybės tikslus, visų pirma, kad pareiškėjas tarnybinę veiklą ateityje vykdys tinkamai. Teismas iš pareiškėjo paaikškinimų teismo posėdžio metu nustatė, jog jau vien patraukimas tarnybinėn atsakomybėn stipriai paveikė pareiškėją. Kita vertus, teismas vertino, kad už aptartus pareiškėjo veiksmus apskritai netaikyti jokios poveikio priemonės nėra galima, kadangi tai neatspindėtų, jog pareiškėjas tarnybinį nusižengimą padarė itin svarbioje visuomenei įstatymų leidybos srityje, jog pareiškėjo ankstesnė tarnybinė veikla 2016 m. nebuvo įvertinta kaip gera.

Nagrinėjamu atveju (2019 m. lapkričio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-950-556/2019) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas nustatė, kad pareiškėjas, eidamas Agentūros direktoriaus pavaduotojo pareigas, 2017 m. kovo 28 d. 12.06 val. elektroniniu laišku informavo Agentūros direktorių apie išvykimą į Seimą, t. y. kad jis 14 val. yra asmeniškai pakviestas į Seimą Aplinkos komiteto pirmininko ir dviejų Seimo narių kvietimu. Agentūros direktorius 2017 m. kovo 28 d. 12.51 val. išsiųstame pareiškėjui elektroniniame laiške nepateikęs kvietimo išvykti neleido. Tačiau jis vis vien išvyko.

Įsakyme nurodoma, jog tarnybinis nusižengimas formalaus pobūdžio, tai reiškia, kad neigiamų padarinių nustatyta nebuvo. Teismų praktika leidžia teigti, jog dėl tarnybinių nusižengimų gali kilti įvairaus pobūdžio neigiamos pasekmės, pvz., sukliamas neigiamas poveikis bendram įstaigos darbui ir valstybės tarnybos reputacijai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. birželio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2489/2011); žala valstybės institucijos ir tarnybos prestižui bei geram vardui ir kt. Nagrinėjamu atveju jokių neigiamų pasekmių nebuvo nustatyta, todėl sprendžiant klausimą dėl tarnybinės atsakomybės taikymo atsakovas į tai turėjo atsižvelgti.

Įsakyme, skiriant tarnybinę nuobaudą, pažymima, jog R. Š. jau yra paskirtos 5 tarnybinės nuobaudos, tačiau nepatikrinta bei nenurodyta, ar visos iš jų yra įgijusios teisinę galią (pvz., viena iš

skirtų tarnybinių nuobaudų buvo panaikinta; žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gegužės 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-474-492/2019), kas taip pat negalėjo būti pagrindu lemiančiu griežtesnės nuobaudos skyrimą.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas jau yra anksčiau pažymėjęs, kad tarnybinės nuobaudos skyrimas pirmiausiai yra teisinės atsakomybės taikymas. Teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda. Teismo pareiga yra įvertinti patį pažeidimo sunkumą, jo sukeltas neigiamas pasekmes, asmens kaltės formą ir laipsnį, jo atsakomybę sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-548-552/2015).

Nutarties 57–59 punktuose išdėstytos aplinkybės, teisėjų kolegijos vertinimu, turėjo lemti Įsakymo pakeitimą tarnybinės nuobaudos nustatymo klausimu, apsiribojant už padarytą teisei priešingą veiką pastaba, kaip švelniausia tarnybine nuobauda (VTĮ 29 str. 3 d., redakcija, galiojusi Įsakymo priėmimo metu), skirtina valstybės tarnautojui, todėl skundžiamas teismo sprendimas yra taisytinas šioje dalyje.

Nagrinėjamu atveju (**2020 m. gruodžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1697-492/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas nustatė, kad pareiškėjui skirta tarnybinė nuobauda – papeikimas – už VTĮ 15 straipsnio 1 dalies 1, 4 punktų, Pareigybės aprašymo 6.8 punkto ir Kodekso 6.9.3 punkto reikalavimų netinkamą vykdymą. Įsakyme nurodyta, kad pareiškėjas dėl aplaidumo vykdydamas Pareigybės aprašyme nustatytą funkciją – ūkio subjektų, vykdančių keleivių ir (ar) krovinių vežimo veiklą, kontrolę, – žinodamas, kad tikrinamas ūkio subjektas neatitinka Reglamento 3 straipsnyje įtvirtinto finansinio pajėgumo reikalavimo, Klausimyne pažymėjo, kad ūkio subjektas šį reikalavimą atitinka, tokiais veiksmais diskreditavo valstybės tarnautojo vardą (tikrinamas ūkio subjektas žinojo, kad patikrinimo metu neatitiko finansinio pajėgumo reikalavimų), dėl to į valstybės biudžetą nebuvo surinkta 150 Eur.

Teismas pripažino, kad atsakovo išvada dėl sunkinančių aplinkybių buvimo nagrinėjamu atveju yra nepagrįsta ir šalintina, kadangi įsiteisėjusių teismo sprendimų, kuriai pripažintina pareiškėjui pagrįstai taikyta tarnybinė atsakomybė, nėra. Teismas, įvertinęs padaryto pažeidimo pobūdį, pripažinęs, kad pažeidimas padarytas dėl aplaidumo, nenustatęs pareiškėjo atsakomybę sunkinančių ir lengvinančių aplinkybių, vadovaudamasis teisingumo, sąžiningumo ir protingumo principais, darė išvadą, kad pareiškėjui Įsakymo 1 punkte paskirta tarnybinė nuobauda – papeikimas – yra per griežta, todėl Įsakymo 1 punktu paskirta tarnybinė nuobauda keistina švelnesne nuobaudos rūšimi – pastaba (VTĮ 29 str. 3 d. 1 p.).

Nagrinėjamu atveju (**2020 m. spalio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1609-261/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas sprendė, kad dėl pareiškėjos neteisėtų veiksmų kilo žala: buvo sukeltas neigiamas poveikis bendram įstaigos darbui, kilo būtinumas skubiai priimti sprendimus dėl darbų perdavimo ir jų atlikimo. Kilo grėsmė tinkamam Vilniaus miesto apylinkės teismo funkcijų vykdymui, kitiems asmenims kilo papildomų darbų: teisėja rašė tarnybinį pranešimą, administracijai teko papildomi darbai, su pareiškėja bendravo Raštinės skyriaus darbuotojai, darbus, kuriuos neteisėtai atsisakė atlikti pareiškėja, atliko kita sekretorė, kuriai buvo už tai buvo sumokėta.

Teismas atmetė pareiškėjos teiginius, kad ji nevykdė teisėjos J. D.-R. nurodymų, nes nespėjo, nustatęs, kad pareiškėja nesikreipė į atsakovą prašydama spręsti šią situaciją, dirbdama su teisėja J. D.-R. paprašė pavadavimų pas teisėją J. Š. Tai patvirtina, kad pareiškėja spėjo ir galėjo tinkamai atlikti darbo funkcijas. Be to, nors darbo krūvis didelis, tai neatleidžia pareiškėjos nuo tinkamo visų savo pareigų atlikimo. Kilusias problemas pareiškėja turi spręsti teisėtais būdais, atsižvelgdama į teisės aktų reikalavimus. Vertindamas pareiškėjos argumentus, kad jai nebuvo suteiktas pereinamasis 2–3 dienų laikotarpis dėl teisėjų, su kuriais dirba, pasikeitimo, teismas nenustatė, kad tokia pareiškėjos teisė būtų įtvirtinta teisės aktuose. Teismas atmetė pareiškėjos teiginius, kad jos kompiuteris senas ir dėl to ji

negalėjo laiku ir tinkamai atlikti savo darbo funkcijų, nustatęs, kad tokių kompiuterių, su koku dirba pareiškėja, teisme yra iš viso 88 vienetai, skundų gaunama labai retai, pareiškėja dėl netinkamo kompiuterio ir darbdavį nesikreipė. Teismas priėjo prie išvados, kad pareiškėja buvo tinkamai aprūpinta kompiuterine įranga. Teismas taip pat nurodė, kad pareiškėjos nesutikimas dirbti su tam tikru teisėju neturi reikšmės sprendžiant dėl tinkamo darbo funkcijų atlikimo. Pareiškėjai teisės aktai nesuteikia teisės rinktis, su kuriuo teisėju ji dirbs. Vertindamas pareiškėjos argumentus, kad paskutinę darbo su teisėju J. D.-R. savaitę ji blogai jautėsi, tačiau neėmė nedarbingumo, teismas pabrėžė, kad pati pareiškėja įvertino galimybę tinkamai atlikti darbo funkcijas ir ji pati priėmė sprendimą nesinaudoti teisės aktų nustatyta galimybe imti nedarbingumą. Nusprendusi tęsti darbą pareiškėja privalėjo jį atlikti tinkamai.

Teismas nurodė, jog nors atsakovas neteisingai konstatavo, kad pareiškėja turėjo pareigą dirbti su teisėju J. D.-R. iki 2018 m. spalio 1 d., ši klaida neturėjo įtakos teisingo sprendimo priėmimui, kadangi pareiga sutvarkyti baudžiamąją bylą Nr. 1-3167-932/2018 ir administracinio nusižengimo bylą Nr. A6.-2714-932/2018 pareiškėjai kilo iki 2018 m. rugsėjo 28 d. darbo dienos pabaigos. Teismas konstatavo, kad atsakovas gilinasi į byloje nagrinėjamą situaciją, atliko tyrimą, Tarnybinio patikrinimo išvadoje detaliam išanalizuotos visos ginčo situacijai reikšmingos aplinkybės, nurodyti konkretūs teisės aktai, kuriais vadovautasi, detaliam nurodytos įvykio aplinkybės ir pateiktas nuoseklus visų argumentų vertinimas. Tarnybinio patikrinimo išvadoje nurodyti pareiškėjos neteisėti veiksmai, kaltė, kilusi žala ir priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir kilusios žalos. Atsakovas pateikė motyvus, kodėl pareiškėjai skiriama tarnybinė nuobauda – pastaba.

Papeikimas

Nagrinėjamu atveju (**2016 m. balandžio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-812-146/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kad pagal tarnybinio patikrinimo išvadą nustatyta galima pripažinti tik tą faktą, jog pareiškėjas nevykdė Klaipėdos RAAD direktoriaus 2014 m. vasario 12 d. įsakymo Nr.LV1-17 1 punkto reikalavimo ir neperdavė tarnybinio automobilio kitam pareigūnui per nustatytą terminą, tuo pačiu nesilaikė nustatytą vidaus tvarkos taisyklių tarnybinių automobilių paskirstymo ir naudojimo srityje (Tarnybinių lengvųjų automobilių naudojimo taisyklių 5 ir 6 punktai) reikalavimų, tokiu būdu pažeisdamas Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 5 punktą bei Etikos taisyklių 2.1,2.3, 9.3 ir 9.4 punktus, konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai nustatė, kad tai nesuteikia pagrindo sutikti su TP išvadomis, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinių nusižengimą.

Konstatavęs, kad tarnybinio patikrinimo metu nebuvo nustatyta, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinių nusižengimą, taip pat nenustatyta, kad jis pažeidė Etikos kodekso 2.3, 6.3, 9.3 punktus, teismas pareiškėjui paskirtą nuobaudą pakeitė į švelnesnę - papeikimą.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3349-629/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas pakeitė įsakymu paskirtą tarnybinę nuobaudą – griežtą papeikimą – VTĮ 29 straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatyta tarnybine nuobauda – papeikimu. Teisėjų kolegija, įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes ir aptartą teisinį reguliavimą, šiuo aspektu sutinka su atsakovo vertinimu, kad pareiškėjas privalėjo nurodyti fizinius asmenis, su kuriais sudarė transporto priemonių nuomos sandorius arba perleido jas valdyti, ir ryšius su UAB „Dallis“, kaip aplinkybes, potencialiai galinčias kelti interesų konfliktą. Riziką dėl potencialiai galinčio kilti interesų konflikto patvirtina pareiškėjo užimamų pareigų pobūdis (atlieka kontrolės veiksmus kitų asmenų atžvilgiu) ir tai, kad ankstesniu (ginčui neaktuali) laikotarpiu pareiškėjas jau buvo atlikęs UAB „Dallis“ patikrinimą. Ginčo, kad minėti duomenys pareiškėjo deklaracijose nebuvo pateikti, byloje nėra. Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija, įvertinusi šioje konkrečioje byloje nustatytas aplinkybes, sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis dėl pareiškėjo pareigos deklaruoti ryšius su nurodytais fiziniais ir juridiniais asmenimis.

Nagrinėjama atveju (**2019 m. lapkričio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-5486-556/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos atleidimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas iš Išvados turinio darė prielaidą, kad šiurkštumą ir atleidimą iš darbo lėmė pareiškėjo kaltės forma – tyčia, ir vadovybės sprendimas griežtai vertinti miegojimą darbe. Teismas pabrėžė, kad miegojimas tarnybos metu nėra ir negali būti toleruojamas, tačiau šis tarnybinis nusižengimas, kai nustatomas, turi būti detaliam analizuojamas, tiriamas ir vertinamos visos individualios kiekvienai situacijai reikšmingos aplinkybės.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo vertinimu, atsižvelgiant į šios bylos konkrečias faktines aplinkybes, teisingumo bei protingumo kriterijus, manytina, nuobaudos tikslai iš tikro bus pasiekti apsiribojant papeikimo skyrimu už pareiškėjo padarytą teisei priešingą veiką.

Apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį į tai, kad atsakomybėn patraukto asmens tarnybos laikas gana ilgas (dabar jau 14 metų). Tarnybinės nuobaudos skyrimo metu galiojančių nuobaudų neturėjo, o per visą tarnybos laiką skatintas 12 kartų. Jo tarnyba išsiskiria specifika – kinologas, charakterizuojamas teigiamai, dėl padarytos neleistinos veikos prisipažino, gailisi dėl įvykio, o visa tai tarnauja pastarojo naudai ir teismo pakeistos tarnybinės nuobaudos palikimui galioti, nepaisant atsakovo argumentų, išdėstytų šio baigiamojo teisės akto 39 punkte.

Teismas pakeitė nuobaudą į papeikimą.

Nagrinėjama atveju (**2014 m. kovo 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-704/2014**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Įvertinęs byloje pateiktą medžiagą (nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą, STT pažyma, STT Operatyvinių veiksmų atlikimo protokolai, liudytojos D. J. apklausos protokolai, liudytojo D. Ž. apklausos protokolai, liudytojos D. V. apklausos protokolai, Patikrinimo išvada) teismas darė išvadą, jog pareiškėjas, kreipdamasis į Migracijos departamento tarnautojus D. V. ir D. Ž., nagrinėjusius pilietės A. A. ir jos vaikų pilietybės klausimus, pažeidė pagrindinius valstybės tarnybos ir valstybės tarnautojų veiklos etikos principus nustatytus Valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies, 2 dalies 1, 2, 3, 4 ir 8 punktuose. Teismas nustatė, jog pareiškėjas, E. O. prašymu, tarpininkavo pilietės A. A. ir jos vaikų pilietybės klausimų sprendime bei turėjo siekį, kad dokumentai būtų kuo greičiau sutvarkyti. Pažymėjo, jog liudytojai nepaneigė, kad pareiškėjas kreipėsi į juos dėl A. A. pilietybės klausimų (pvz. D. J., kuri teikia galutinį įvertinimą dėl pilietybės suteikimo prieš teikiant dokumentus Vidaus reikalų ministrui nurodė, jog pareiškėjas buvo pas ją atėjęs su minėtos pilietės dokumentais; D. Ž. taip pat yra nurodęs, jog jam yra kelis kartus skambinusi skyriaus vedėja D. V. ir prašė pagreitinti D. H. ir N. A. pilietybės dokumentų nagrinėjimą, kaip jis nurodė, jog šito skyriaus vedėjos prašė pareiškėjas). Pareiškėjo argumentai, jog galutinius sprendimus dėl pilietybės suteikimo priima ne Migracijos departamentas, o Vidaus reikalų ministras, todėl nei pareiškėjas, nei pats departamentas neturi jokių įgaliojimų sprendžiant pilietybės klausimus nelaikyti reikšmingais, nes byloje yra nagrinėjami pareiškėjo veiksmai laikotarpiu, kol asmens dokumentai dėl pilietybės suteikimo yra nagrinėjami departamento kompetencijoje (iki teikimo Vidaus reikalų ministrui).

Griežtas papeikimas

Nagrinėjama atveju (**2018 m. spalio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-5082-662/2018**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Vertintina, jog pareiškėjas realiai buvo informuotas ir žinojo apie pradėtą tarnybinio nusižengimo tyrimą. Aiškindamas Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklių 8 punktą pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo, kad pateikti paaiškinimą yra valstybės tarnautojo teisė, bet ne pareiga. Aplinkybių, kad atsakovas būtų apribojęs E. M. teisę teikti paaiškinimus nenustatyta. Šiuo atveju pareiškėjas pats turėjo būti aktyvus, sąžiningas ir rūpestingas, tačiau elgėsi pasyviai (paštu siųstų dokumentų neatsiėmė, paaiškinimų neteikė per visą tarnybinio nusižengimo tyrimo laikotarpį), t. y. teisės aktuose nustatyta subjektinė teisė teikti paaiškinimą nepasinaudojo. Lietuvos vyriausiasis

administracinis teismas savo praktikoje yra nurodęs, jog <... tyrimas galėjo būti baigtas ir negavus paaiškinimo dėl nusižengimo (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁸-899/2007) .

Pareiškėjas vėlavimą atlikti UAB "Grinda" ir UAB "Vilniaus vandenys" planinius patikrinimus bando pateisinti aplinkybe, jog nuo 2017 m. balandžio pradžios iki balandžio 27 d. jis buvo kasmetinėse atostogose, t. y. sąlygojo objektyvios priežastys. Visų pirma, Departamento direktoriaus įsakymu 2017 metų ūkio subjektų patikrinimų planas buvo patvirtintas vasario 3 d., o pareiškėjui elektroniniu paštu išsiųstas 2017 m. vasario 6 d. Antra, nebuvo imtasi jokių veiksmų, kad patikrinimo terminai būtų pratęsti. Todėl pareiškėjo E. M. nurodyta priežastis (buvimas kasmetinėse atostogose) nagrinėjamu atveju negali būti pripažinta tarnybinę atsakomybę šalinančia aplinkybe.

Bylos medžiaga patvirtina, kad pareiškėjas planinius patikrinimus neatliko teisės aktų nustatytais terminais, todėl atsakovas pagrįstai konstatavo, jog E. M. pažeidė Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktus, Aprašo 23 punktą, Taisyklių 26 punktą, Vilniaus RAAD direktoriaus 2017 m. vasario 3 d. įsakymo Nr. VR-V-15 2.1 punktą, Pareigybės aprašymo 7.13 punktą.

Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų gali būti skiriama už šiurkštų tarnybinį nusižengimą, taip pat už kitą tarnybinį nusižengimą, jei prieš tai valstybės tarnautojui nors kartą per paskutinius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas. Kaip jau buvo minėta anksčiau, E. M. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus 2017 m. birželio 20 d. įsakymu Nr. VR-P-181 "Dėl E. M." skirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas. Tai reiškia, jog pagrindas taikyti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalį egzistavo.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. kovo 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3145-756/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjui tarnybinė nuobauda buvo paskirta už tai, kad jis, būdamas Adutiškio seniūnijos seniūnas, 2014 m. birželio 30 d. sudarė darbo sutartį su sutuoktine, priimdamas ją į specialisto (socialiniam darbui, 0,5 etato) pareigas, neinformavo Administracijos direktoriaus apie esamą interesų konfliktą, nepareiškė nusišalinimo nuo darbo sutarties pasirašymo, kuris sukelia interesų konfliktą dėl artimojo asmens privačių interesų.

Ginčijamu Įsakymu pareiškėjui paskirtas griežtas papeikimas atsižvelgiant į tai, jog pareiškėjui buvo paskirtos ir galiojo trys tarnybinės nuobaudos: 2 papeikimai (Administracijos direktoriaus 2015 m. rugsėjo 23 d. įsakymas Nr. A1-214 ir 2016 m. kovo 29 d. įsakymas Nr. A1-24) ir pastaba (2016 m. gegužės 12 d. įsakymas Nr. A1-62). Išplėstinė teisėjų kolegija nustatė, jog Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 19 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. eA-1307-552/2019 A. P. skundas buvo tenkintas ir Švenčionių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2016 m. gegužės 12 d. įsakymas Nr. A1-62 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo A. P.“ buvo panaikintas. Tačiau, išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, tai, jog pareiškėjui viena anksčiau paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba – buvo panaikinta, nesudaro pagrindo keisti pareiškėjui parinktą tarnybinę nuobaudą ir skirti švelnesnę. Paskiriant pareiškėjui šią tarnybinę nuobaudą (griežtą papeikimą) galiojo anksčiau paskirtos dvi tarnybinės nuobaudos – papeikimai, o pareiškėjo padaryto pažeidimo – reikalavimų, susijusių su viešųjų ir privačių interesų derinimu valstybinėje taryboje, nevykdymo – nėra pagrindo vertinti kaip mažareikšmio ar formalaus. Išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, paskirta tarnybinė nuobauda yra adekvati padarytam pažeidimui, atitinkanti teisingumo ir protingumo kriterijus, todėl paskirtos tarnybinės nuobaudos keitimas šiuo konkrečiu atveju neatitiktų tarnybinės nuobaudos veiksmingumo ir tikslingumo. Ginčijamu Įsakymu pareiškėjui paskirtos tarnybinės nuobaudos – griežto papeikimo – nėra pagrindo vertinti kaip neproporcingos ar per griežtos tarnybinės nuobaudos, dėl to, netgi ir nustatčius tai, jog viena pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda (pastaba) buvo panaikinta, nėra pagrindo ją pakeisti švelnesne.

Nagrinėjama atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2401-520/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tarnybinio patikrinimo metu buvo nustatyta, kad pareiškėjas pažeidė Aprašo 19 punkto reikalavimus, kuomet, priešingai nei buvo nurodyta Darbo inspektoriaus įgalioto asmens rezoliucijoje „Tirti“, priėmė sprendimus neatlikti Valstybinės darbo inspekcijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 16 punkte VDI priskirtos funkcijos – vykdyti nelegalaus darbo reiškinių kontrolę, jam pateiktose Pirmosios užduočių grupės kortelėse, viršydamas pareiškėjui suteiktus įgaliojimus, įrašė rezoliucijas „Nenagrinėti“. Taip pat nustatyta, kad pareiškėjas pažeidė Aprašo 21 punkto reikalavimus, kuomet, gavęs Darbo inspektoriaus įgalioto asmens užduotis su juse įrašyta rezoliucija „Spręsti“ ir turėdamas teisę įvertinti VDI užregistruotų anoniminių pranešimų dėl nelegalaus darbo turinį, kitą turimą informaciją bei galimo atlikti tokių pranešimų išnagrinėjimo efektyvumą, priimti dėl to savarankiškus motyvuotus sprendimus, pareiškėjas, priėmęs sprendimus atitinkamų anoniminių pranešimų nenagrinėti, Antrosios užduočių grupės kortelėse tokių savo sprendimų motyvų nesurašė, kaip tai imperatyviai yra nurodyta minėtame Aprašo punkte.

Nepagrįsti pareiškėjo argumentai, kad jis neturėjo vykdyti pavedimų tirti anoniminius pranešimus dėl to, kad jie nebuvo motyvuoti, yra nepagrįsti, nes šie argumentai nepatvirtinti jokiomis teisės aktų normomis. Pareiškėjo nurodytos teisės aktų normos nenustato, kad pareiškėjas turi teisę atsisakyti vykdyti Darbo inspektoriaus ir jo įgaliotų asmenų nurodymus tirti anoniminius pranešimus dėl to, kad jie nemotyvuoti, ir daryti priešingas išvadas, kaip šiuo atveju pasielgė pareiškėjas, uždedamas rezoliucijas „Nenagrinėti“, nors Pareigybės aprašymo 7.12 punkte yra nurodyta pareiškėjui vykdyti Darbo inspektoriaus bei jo pavaduotojų pavedimus ir nurodymus.

Teismas paliko galioti tarnybinę nuobaudą.

Nagrinėjama atveju (**2013 m. rugsėjo 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-1513/2013**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Vadovaujantis Krašto apsaugos ministro 2012 m. kovo 15 d. įsakymu Nr. V-276 sudarytos Komisijos 2012 m. balandžio 13 d. išvada „Dėl R. M. galimai padaryto tarnybinio nusižengimo“ Nr. VL-29, Įsakymu pareiškėjui buvo skirta nuobauda – griežtas papeikimas dėl to, jog jis neįvykdė krašto apsaugos ministro 2010 m. balandžio 13 d. įsakymu Nr. V-368 patvirtintos Krašto apsaugos ministerijos Centralizuoto vidaus audito departamento vidaus audito metodikos 43 punkto reikalavimų, taip pat krašto apsaugos ministro 2010 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. V-1476 patvirtintų Infrastruktūros plėtros departamento prie Krašto apsaugos ministerijos nuostatų 11.12 ir 26.1 punktų, krašto apsaugos ministro 2009 m. birželio 15 d. įsakymu Nr. V-503 patvirtinto IPD direktoriaus pareigybės aprašymo 7.1, 7.4 ir 7.5 punktų ir Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytų valstybės tarnautojo pareigų bei padarė tarnybinį nusižengimą.

Vadovaujantis IPD Nuostatų 11.2 punktu, IPD rengia teisės aktų, susijusių su apsaugos sistemų įrengimu, statinių projektavimu, statyba ir statybos techninių ekonominių rodiklių nustatymu, projektus krašto apsaugos sistemos mastu. Šiuo raštu, vadovaujantis Metodikos 43 punktu, taip pat paprašyta ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo išrašo iš ataskaitos gavimo dienos parengti ir suderinus su KAM CVAD nustatyta tvarka pateikti tvirtinti rekomendacijų įgyvendinimo priemonių planą. Į šį KAM CVAD raštą pareiškėjas, buvęs IPD vadovas, jokio atsakymo nepateikė.

Pareiškėjo argumentai, jog IPD parengtas Krašto apsaugos ministerijos įsakymo projektas dėl audito rekomendacijų įgyvendinimo, įregistruotas dokumentų valdymo informacinėje sistemoje 2012 m. kovo 20 d., negali būti laikomas pateiktu pavėluotai, atmetini kaip nepagrįsti. Kaip jau minėta anksčiau, toks projektas (rekomendacijų įgyvendinimo priemonių planas) turėjo būti pateiktas per Metodikos 43 punkte numatytą terminą, t. y. ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo ataskaitos gavimo dienos, tačiau pareiškėjas to nepadarė.

Krašto apsaugos ministro 2011 m. lapkričio 28 d. įsakymu Nr. P-1349 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo R. M.“ pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba. Pareiškėjas tvirtino, kad ji neteisėta, tačiau nustatyta, kad ši tarnybinė nuobauda nebuvo panaikinta. Skiriant pareiškėjui tarnybinę nuobaudą, buvo atsižvelgta į tai, kad padarytas tyčinis tarnybinis nusižengimas, galiojant ankstesnei

tarnybinei nuobaudai. Tai įvertinta kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, lengvinančių atsakomybę aplinkybių nerasta.

Nagrinėjama atveju (**2020 m. birželio 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3802-662/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2019 m. liepos 11 d. buvo paskirtas vykdyti tarnybą į VĮ "Lietuvos oro uostų" Vilniaus filialo apsaugos pamainą nuo 06.30 val. iki 19.00 val. Pagal postų žiniaraštį jis nuo 16.00 val. iki 17.00 val. tarnybą vykdė postuose Nr. 3 ir Nr. 4 bei techninių priemonių pagalba privalėjo nuolat stebėti saugomo objekto perimetrą vaizduoklių ekranuose. Užfiksuota, jog V. Z. 16.23 val. (23 sek. miego) ir 16.33 val. (22 sek. miego), vykdydamas svarbaus ir strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčio objekto apsaugą, miegojo (ne trumpiau kaip 45 sek.) poste (tarnybos vietoje) tarnybos metu ir nevykdė nustatytų apsaugos pamainos pareigūno funkcijų, numatytų Apsaugos tvarkos aprašo 12.1, 13.2 ir 27.1 papunkčiuose, taip pat Pareigybės aprašymo 6.1 papunktyje.

Akcentuodamas Statuto 33 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurioje išvardinti kriterijai, į kuriuos atsižvelgiama skiriant tarnybines nuobaudas, teismas pažymėjo, kad pareiškėjui Tarnybos vado 2019 m. gegužės 24 d. įsakymu yra paskirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, tačiau atsižvelgęs į byloje nustatytas aplinkybes, teismas sprendė, kad atsakovas nepagrįstai vertino padarytą nusižengimą kaip šiurkštų, už kurį skyrė griežčiausią tarnybinę nuobaudą. Teismas nurodė, jog, pirma, pareiškėjo padarytas tarnybinis nusižengimas realių pasekmių nesukėlė; antra, pareiškėjo tarnybos stažas yra 16 metų 8 mėnesiai, 2018 metais jo tarnybinė veikla įvertinta gerai, Tarnybos vado 2019 m. spalio 26 d. įsakymu jam suteiktos atostogos vaikui prižiūrėti nuo 2019 m. rugsėjo 9 d. iki 2022 m. liepos 16 d.; trečia, pareiškėjas ir valstybė daugiau nei per 16 metų yra investavę į tokio pareigūno žinias, specialų pasirengimą vykdyti tarnybą; ketvirta, iš vaizdo įrašo aiškiai matyti, kad jo kolega matė jo daromą pažeidimą, jo nenutraukė (girdisi juokai), savo telefonu nufilmavo daromą pažeidimą, apie jį nepranešė vadovybei ir daugiau nei po 45 dienų, t. y. 2019 m. rugpjūčio 26 d., šį vaizdo įrašą išsiuntė štabo viršininkui D. S., kuris tarnybiniu pranešimu pranešė vadovybei; penkta, nei Išvadoje, nei Įsakyme niekaip neįvertinta Š. J. veikla, t. y. nebuvo atliekamas tyrimas dėl ne laiku pateikto pranešimo apie fiksuotą pažeidimą; šešta, pareiškėjas nuo 2019 m. birželio 13 d. yra išrinktas Vilniaus apskrities ikiteisminio tyrimo įtaigų Viešojo saugumo tarnybos profesinės sąjungos pirmininku.

Nuobauda iš atleidimo iš pareigų pakeista į griežtą papeikimą.

Atleidimas

Nagrinėjama atveju (**2016 m. balandžio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-261/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tyrimo išvada patvirtina, kad pareiškėjai inkriminuotą nusižengimą sudaro dvi veikos, tai yra viešųjų ir privačiųjų interesų konfliktas, susijęs su UAB „Kopa“ darbuotoja R. T. ir interesų konfliktas, rekomenduojant savo seserį rašyti tekstus UAB „Kopa“. Todėl pagal šių pažeidimų apimtį bei pažeidimo padarymo aplinkybės pagrįstai buvo pripažinta, kad pareiškėja padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą ir paskirta tarnybinė nuobauda, atleidimas iš pareigų, yra proporcinga padarytiems pažeidimams.

Pareiškėjos padarytas tarnybinis nusižengimas yra formalios sudėties, o padaryta žala nėra inkriminuotą tarnybinį nusižengimą kvalifikuojanti aplinkybė, todėl nėra privalomai įrodinėtina. Padarytų veikų padariniai yra vertinamojo pobūdžio ir, teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas pagrįstai juos pripažino, kaip žalingus valstybės tarnybai.

Nagrinėjama atveju (**2017 m. birželio 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3283-492/2017**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Departamento Personalo skyriaus vyriausioji specialistė, atlikusi psichologinį vertinimą, 2016 m. liepos 11 d. tarnybiniame pranešime Nr. TP-1505 Departamento direktorių informavo, kad Bendrųjų reikalų skyriaus darbuotojai dėl T. J. veiksmų patyrė didelę įtampą, todėl ji, skyriaus vedėją nušalinus

nuo pareigų, darbuotojams pasiūlė emocijų ventiliacijos grupę, kaip neatidėliotinos psichologinės pagalbos priemonę. Susitikime buvo nustatyta, kad darbuotojai patyrė daug pažeminimų ir jų darbo nuvertinimo, jie jautėsi nuolat kontroliuojami ir sekami darbo vietoje. Darbuotojos nuolat susidurdavo su seksistiniu Bendrųjų reikalų skyriaus vedėjo elgesiu ir seksualiniu priekabiavimu. Dauguma darbuotojų moterų aktyviai vengė spręsti darbinius klausimus vienuoje su skyriaus vedėju. Trikdančiai darbuotojus veikė subordinuoti santykiai, kai darbuotojams yra sunkiau pasipriešinti, jie gali jaustis priklausomi ir bejėgiai, pažeminimą ir priekabiavimą išgyveno savyje, o tai galėjo neigiamai paveikti jų savivertės jausmą. Antrinio darbuotojų traumavimo patirtį lėmė aplinkybė, kai pareiškėjas išviešino tarnybiniame tyrime pateiktus darbuotojų parodymus. Pozityvios emocijos buvo didelis emocinio palengvėjimo jausmas (ypač moterys jautėsi apgintos ir apsaugotos), kad traumuojanti situacija baigėsi. Baigus tarnybinio nusižengimo tyrimą, 2016 m. liepos 25 d. buvo surašyta tarnybinio nusižengimo tyrimo išvada Nr. TPI-22 ir pasiūlyta pripažinti, kad T. J. šurkščiai nesilaikė Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 6 dalies, pažeidė Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 8 punktų, 15 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 5 punktų bei Etikos taisyklių 2.1, 9.2 ir 9.4 punktų reikalavimus bei padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą. Už tarnybinį nusižengimą pareiškėjui T. J. buvo pasiūlyta skirti tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš pareigų. Departamento direktorius 2016 m. liepos 28 d. įsakyme Nr. PK-401 pripažino, kad Bendrųjų reikalų skyriaus vedėjo pareigas ėjęs T. J. padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą, pasireiškusį Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 6 dalies nesilaikymu bei Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 8 punktų, 15 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 5 punktų bei Etikos taisyklių 2.1, 9.2 ir 9.4 punktų reikalavimų pažeidimu. Įsakymo 2 punktu nustatyta, kad už šiurkštų tarnybinį nusižengimą pareiškėjui skirtina tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų. Pirmosios instancijos teismas, konstatavęs, kad Departamento direktorius pagrįstai nustatė T. J. padarytą tarnybinį nusižengimą, o nustatyta skirtina nuobauda atitinka teisingumo ir protingumo kriterijus, atsakovo direktoriaus 2016 m. liepos 28 d. įsakymą Nr. PK-401 paliko nepakeistą

Nagrinėjamu atveju (**2018 m. balandžio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3831-520/2018**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Akivaizdu, kad negalėjo būti toleruojama tokia teisinė situacija, kai pagal teisės aktuose įtvirtintas imperatyviausias nuostatas pareiškėjas, atstovaudamas Tarnybai, privalėjo tikrinti, kaip jis pats (valstybinės žemės nuomininkas) naudoja išnuomotus valstybinės žemės sklypus savo privačiai ūkinei veiklai vykdyti, spręsti, ar nėra pagrindų nutraukti valstybinės žemės nuomos sutartis, taip pat spręsti klausimus dėl valstybinės žemės nuomos sutarčių sudarymo / nesudarymo, kt. Tokia situacija sudaro faktinį ir teisinį pagrindą konstatuoti, kad egzistavo viešojo ir privataus intereso konfliktas, kuris akivaizdžiai kelia abejones dėl pareiškėjo nešališkumo įgyvendinant valstybės politiką valstybinės žemės nuomos teisinių santykių srityje. Pareiškėjo priimti sprendimai, o taip pat ir nepriimti sprendimai, susiję su jo išsinuomotų valstybinės žemės sklypų naudojimo kontrole, kėlė abejones dėl pareiškėjo tarnybinės veiklos nešališkumo ir skaidrumo, tarnybinių pareigų atlikimo pagal teisės aktų reikalavimus (ar pareigos buvo atliekamos nešališkai, sąžiningai ir tinkamai, nesiekiant asmeninės naudos), diskreditavo valstybės tarnybą.

Kadangi nustatyta, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą, todėl pagrįstai konstatuota, kad pareiškėjui teisėtai buvo paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos. Nors Išvadoje buvo siūloma pareiškėjui skirti tarnybinę nuobaudą – pastabą, tačiau Įsakyme yra motyvuotai pagrįsta, t. y. nurodyta, dėl kokių nustatytų faktų ir teisės aktų nuostatų pareiškėjui skirtina tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos.

Nagrinėjamu atveju (**2018 m. rugpjūčio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4545-438/2018**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Ši nuobauda pareiškėjui paskirta už tai, kad jis 2017 m. rugsėjo 18 d. apie 15.00 val. Naujojoje Akmenėje ne tarnybos metu, būdamas neblaivus (2,62 prom. girtumas) vairavo automobilį VW Passat.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjo padaryta veika, automobilio vairavimas esant neblaiviam, pastarajam užtraukė ir baudžiamąją atsakomybę. Jis Akmenės rajono apylinkės teismo 2017 m. gruodžio 21 d. nuosprendžiu yra pripažintas kaltu pagal Baudžiamojo kodekso 281 straipsnio 7 dalį.

Pagal Prokuratūros įstatymo 2 straipsnį prokuratūra yra valstybės institucija, kuriai pavesta užtikrinti teisėtumą ir padėti teismui vykdyti teisingumą. Vykdydama šias funkcijas prokuratūra organizuoja ikiteisminį tyrimą ir jam vadovauja; kontroliuoja ikiteisminio tyrimo pareigūnų veiklą baudžiamajame procese; palaiko valstybinį kaltinimą baudžiamosiose bylose ir kt.

Pareiškėjas, būdamas prokuratūros personalo darbuotoju, yra betarpiškai susijęs su šių funkcijų vykdymu. Todėl jo padaryta veika akivaizdžiai kertasi su šių funkcijų vykdymu, o tuo pačiu ir su visuomenėje galiojančiomis moralės nuostatomis bei visuomenės teisėtais lūkesčiais, kurių visuomenė tikisi iš pareigūnų ir valstybės tarnautojų. Dėl ko pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjas savo veika diskreditavo prokuratūros autoritetą bei kad jo atleidimas iš prokuratūros yra adekvati drausminės atsakomybės poveikio priemonė, yra atitinkanti faktines aplinkybes bei teisinės atsakomybės sąlygas, o tuo pačiu pagrįsta ir teisinga.

Nagrinėjamu atveju (**2013 m. spalio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A^{261-1292/2013}**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Kaip nurodoma Valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 6 dalies 3 punkte, šiuo pažeidimu laikoma ir korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių turinti veika, susijusi su tarnybinių pareigų atlikimu, nors už šią veiką valstybės tarnautojas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn. Atsižvelgiant į tai, kad ikiteisminis tyrimas Nr. 86-2-0060-10 Plungės rajono apylinkės prokuratūros 2011 m. kovo 31 d. nutarimu buvo nutrauktas dėl to, kad tyrimo metu nebuvo surinkta pakankamai pagrįstų ir objektyvių duomenų, neginčijamai patvirtinančių pareiškėjos ir V. V. kaltę padarius būtent kyšininkavimo bei papirkimo nusikalstamas veikas, t. y. ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys nesudarė pagrindo pripažinti, kad tokia veika yra nusikalstama Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 4 dalies ir 227 straipsnio 3 dalies prasme, tačiau visgi nebuvo paneigta aplinkybė, jog V. V. davė kyšį pareiškėjai (I t., b. l. 67-68). Todėl pareiškėjos veiksmuose likus kyšio (dovanos) paėmimo požymių, nustatytų ikiteisminio tyrimo metu, jos veika visiškai pagrįstai buvo pripažinta kaip turinti korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių ir įvertinta, kaip šiuo pažeidimas VTĮ 29 straipsnio 5 dalies prasme, diskreditavęs Telšių apskrities VMI autoritetą.

Teisėjų kolegija pažymi ir tai, kad pareiškėjos tarnybinio patikrinimo išvadoje yra pateikti tarnybinio nusižengimo tyrimo metu atliktais tyrimo veiksmais surinkta medžiaga paremti duomenys, patvirtinantys, jog pareiškėja priėmė dovaną iš V. V., atlikdama tarnybines pareigas, ir šioje jos veikoje yra tarnybinio nusižengimo sudėtis.

Nagrinėjamu atveju (**2020 m. balandžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3978-415/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas priėjo prie išvados, kad pareiškėjas, siekdamas naudoti sau ir prašydamas pavaldumo santykiais su juo susijusių Darbuotojų teismo posėdyje administracinėje byloje Nr. eI-2881-406/2018 liudyti pateikiant teismui nepilną informaciją, vengė asmeniškai atsakyti už savo sprendimus ir ėmėsi apgaulės.

Teismas sprendė, kad Komisija pagrįstai bei teisėtai pareiškėjo atliktus veiksmus pripažino šiuo pažeidimu. Teismas pažymėjo, kad aplinkybė, jog per paskutinius 12 mėnesių pareiškėjui buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, kuri Valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalyje nustatyta kaip savarankiška valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų priežastis, yra pakankama su pareiškėju nutraukti tarnybos (darbo) santykius ir tuo atveju, jeigu jo padarytas tarnybinis nusižengimas nebūtų įvertintas kaip šiuo pažeidimas.

Teismas nurodė, kad pareiškėjo padarytas jo tarnybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimas galėjo būti vertinamas nepriklausomai nuo baudžiamosios ar administracinės teisės pažeidimo fakto ir tam neturi reikšmės aplinkybė, kad tarnybinio nusižengimo tyrimo metu buvo

vertinami tie patys faktai bei juos patvirtinantys duomenys, kurie būtų nagrinėjami ir ikiteisminio tyrimo metu. Toks vertinimas negali būti traktuojamas kaip pareiškėjo nekaltumo prezumpcijos pažeidimas.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. rugsėjo 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4892-575/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Taigi, pirmosios instancijos teismas pagrįstai ir teisėtai pripažino, kad J. K. tarnybos metu matydamas automobilyje cigaretes ir nefiksuodamas to, tyčia pažeidė teisės aktų reikalavimus ir diskreditavo muitinės pareigūno vardą. Pareiškėjo padaryta veika yra tyčinė, sąmoninga ir akivaizdžiai priešinga pagrindiniams institucijos (muitinės) tikslams, muitinės pareigūno pareigoms – kontroliuoti prekių (ypač akcizais apmokestinamų) patekimą į Lietuvos teritoriją. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pritaria skundžiamo teismo sprendimo išvadoms, kad nors pareiškėjo atleidimas iš tarnybos yra griežčiausia tarnybinė nuobauda, tačiau atsižvelgiant į pareiškėjo padaryto tarnybinio nusižengimo aplinkybes, konstatuotina, jog atsakovas pagrįstai jį įvertintino kaip šiurkštų ir J. K. paskyrė tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš pareigų diskreditavus muitinės pareigūno vardą. Apelianto teiginiai, kad jis nediskreditavo muitinės pareigūno vardo atmetami kaip nepagrįsti.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. balandžio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3606-968/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nagrinėjamu atveju konstatuota, kad pareiškėjas, būdamas tarnyboje neblaivus, padarė prokuroro vardą žeminantį poelgį, sulaužė prokuroro duotą priesaiką Lietuvos valstybei (Prokuratūros įstatymo 30 str. 6 d.), pažeidė Prokuratūros įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 6 punktą, kuriame nustatyta, kad prokurorai privalo laikytis Etikos kodekso, pažeidė Prokuratūros įstatymo 39¹ straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad prokurorai tarnybos ir ne tarnybos metu turi laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų, kitų teisės aktų ir Etikos kodekso, šiurkščiai pažeidė Etikos kodekse nustatytus pagrindinius prokurorų profesinės veiklos principus: padorumo principą, įpareigojantį elgtis padoriai ir savo elgesiu formuoti nepriekaištingą prokuroro reputaciją (5.2.1 p.), ir atsakomybės principą, įpareigojantį vengti ir ne tarnybos metu savo elgesiu paniekinti ar pažeminti prokuroro, kaip valstybės pareigūno, ir prokuratūros, kaip valstybės institucijos, vardą (5.9.1 p.).

Teisėjų kolegijos vertinimu, minėtų normų pažeidimai konstatuoti pagrįstai, kadangi pareiškėjas, būdamas tarnyboje akivaizdžiai neblaivus (pareiškėjui nustatytas 1,27 promilių neblaivumo laipsnis žymiai viršija leidžiamą 0,2 promilės etilo alkoholio koncentraciją biologinėje organizmo terpėje pagal Taisyklių 2.1 p.), nors užėmė aukštas ir didelės atsakomybės reikalaujančias valstybės pareigūno pareigas, kurioms keliami itin aukšti profesionalumo (kvalifikacijos) ir moralės standartai, pažemino prokuroro vardą (Prokuratūros įstatymo 39¹ str. 3 d.). Akivaizdu, kad dėl pareiškėjo padaryto tyčinio pažeidimo atsirado neigiami padariniai – sumenkintas prokurorų ir prokuratūros, kaip institucijos, autoritetas. Tad nustatytas sunkaus pobūdžio pažeidimas (prokuroro vardo pažeminimas) buvo pakankamas pagrindas skirti pareiškėjui griežčiausią tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš tarnybos (Prokuratūros įstatymo 40 str. 5 p. (įstatymo redakcija, galiojusi iki 2018 m. birželio 30 d.) ir tuo pagrindu pareiškėją atleisti iš tarnybos (Prokuratūros įstatymo 44 str. 1 d. 2 p.).